

Bilag 2.

November 1911.

Afskrift af Skrivelse fra Bevillingshaverne til Ministeriet for offentlige Arbejder.

Ministeriet har i Skrivelse af 27. f. M. (Journal Nr. 3953 Brev Nr. E. 2942) forlangt en Udtalelse fra Bevillingshaverne paa Ryomgaard—Gerrild-Banen om, hvorvidt disse agter at fremkomme med et Andragende om Eneretsbevilling paa Forlængelse af Ryomgaard—Gerrild-Banen fra Gerrild til Grenaa.

I denne Anledning skal man herved tillade sig følgende Bemærkninger:

Da Arbejdet for at skaffe Egnen her den Jernbane, som den meget haardt tiltrængte, i sin Tid paabegyndtes, var der ingen, der havde tænkt sig andet, end at denne Bane ganske naturligt maatte føres igennem til Grenaa, ikke blot fordi Grenaa er Egnens By, men ogsaa fordi man fandt det rimeligere at føre den dertil fremfor at lade den ende ude paa Landet i en Landsby.

Var denne Plan blevet gennemført, vilde der formentlig overhovedet aldeles ikke være blevet Spørgsmaal om en østlig eller vestlig Linie, idet alle den Gang vilde have fundet det som det eneste naturlige, at Banen blev ført fra Gerrild til Grenaa ad den nærmeste Vej — altsaa den østlige —, fordi det kun gjaldt om at bringe Egnen mellem Ryomgaard og Gerrild i Forbindelse med Grenaa og omvendt, medens derimod Egnen mellem Gerrild og Grenaa ikke havde og ikke har nogen nævneværdig Interesse af en Bane, da Afstandene fra disse Egne til Grenaa ikke er store nok til for dem at betinge Ønskeligheden af en Bane.

Grenaa By stillede sig imidlertid den Gang absolut ganske afvisende overfor Spørgsmaalet om en Jernbane, vilde aldeles ikke høre Tale om at være med i Arbejdet for en saadan og nøjedes ikke med denne Negativitet, men søgte paa forskellig Maade af al Kraft at modarbejde, at Egnen fik en Jernbane.

Som bekendt lykkedes det trods denne Modstand at faa de nødvendige Midler skaffet til Veje til en Ryomgaard—Gerrild-Jernbane, men kun ved meget store Ofre fra disse i økonomisk Henseende daarligt stillede Egne, saavel fra de private Side som navnlig fra Kommunernes.

Da saa Ryomgaard—Gerrild-Jernbanen var en Kendsgerning, indsaa Grenaa, at den havde baaret sig galt ad ved ikke at gaa med til Banens Forlængelse den Gang, og der paabegyndtes et Arbejde for at søge Banen forlænget til Grenaa, og derved fremkom Spørgsmaalet om den østlige og vestlige Linie.

Grunden til, at der overhovedet er opstaaet Tanken om en vestlig Linie, der jo bliver betydeligt dyrere, er formentlig den, at Byen mener, at den altid er sikker paa det østlige Opland selv uden Jernbane, men mulig vil kunne sikre sig et større Opland ved den vestlige.

Medens Bevillingshaverne nu fremdeles som den Gang maa holde for, at en Forbindelse med Grenaa vilde være ønskelig, kan man ikke andet end udtale, at det vilde være højst uheldigt for de Egne, vi repræsenterer, om der gives Koncession paa en vestlig Linie, da denne bliver betydeligt dyrere end en østlig, hvortil navnlig kommer, hvad der for os er det vigtigste, at den for et Stykke vil blive en Konkurrencebane til vor, og at det vil blive dyrere for Folk herfra og vare længere at komme til Grenaa end ad den østlige.